

[Justitsministeren.]

naar der foreligger grov Uagtsomhed, og derfor vil Brandforsikringsselskaberne sikkert i vidt Omfang for at imødekomme deres Kunder lade det bero ved, at der har foreligget simpel Uagtsomhed, og paa den Maade lade den paagældende faa fuld Erstatning. Det er et meget vanskeligt Spørgsmaal at afgøre — det foreligger ikke alene her, men ogsaa mange andre Steder i Lovgivningen —, hvornaar der foreligger grov Uagtsomhed. Der er mange Overgange fra simpel til grov Uagtsomhed, og naar der er Tvivl, lader man, om jeg saa maa sige, Tvivlen komme den forsikrede til gode.

Garagebestemmelsen, som jeg berørte før, gav en Del af de ærede Ordførere Anledning til Bemærkninger. De mente, at man her var gaaet lovlig skrap til Værks, og det ærede 15de Medlem for 5te Kreds (Rahbek) sagde, at man havde stillet for store Fordringer. Det tror jeg nu ikke man rent sagligt kan hævde. Jeg synes, at de Krav, man her opstiller med Hensyn til Garager paa Landet, er de rent nødvendigtige. Skal man lovgive paa dette Omraade, hvad man før eller senere maa gøre, maa man vistnok begynde med dette, og enhver vil vist indrømme, at det er meget spagfærdigt. Det ærede Medlem spurgte, om det og det Rum af den og den Størrelse ikke kunde være tilstrækkeligt, men det fremgaar af det ærede Medlems egne Udtalelser, at han selv var klar over, at der maatte kræves visse nødtørftige Bestemmelser med Hensyn til Gulv og Vægge i de Rum, som indrettes til Garager.

Flere af de ærede Ordførere har dvælet ved Spørgsmaalet om Skorstensfejerner. Jeg har læst de Forhandlinger, som fandt Sted i 1926 om disse ulykkelige Skorstensfejere, om jeg saa maa sige, der jo efter det ærede 15de Medlem for 5te Kreds's Mening undertiden kan være noget drilagtige. Det ved jeg ikke, om de er, men selvfølgelig kan man nok, hvad jeg ogsaa har set af de tidligere Forhandlinger, sige en hel Del om disse udmærkede Mænd, der findes rundt i Sognene, og som mener, at enhver maa kunne feje, jeg havde nær sagt, for sin egen Dør, men altsaa her sin egen Skorsten. Det kan man selvfølgelig ogsaa, det er rigtigt nok, men man skal vist se hele den Udvikling, der er sket med Hensyn til Skorstensfejning, ud fra

det Synspunkt, som ogsaa er fremhævet i Bemærkningerne til Lovforslaget, at man nu vil forsøge at statuere, at Skorstensfejningen, som ogsaa det ærede 9de Medlem for 2den Kreds (Hans Hansen) betonedede, er et Fag. Det er et Fag med sin særlige Læringsuddannelse og sine særlige Svendepøver, og naar man hæver Skorstensfejervæsenet op i det Plan, synes jeg ogsaa, det maa være rimeligt, at man giver Skorstensfejerner Adgang til de Omraader, de først og fremmest maa have Adgang til, nemlig til at rense Skorstene, og jeg synes ikke, man kan sige, at man saadan set har givet dem et Monopol, navnlig som Lovforslaget er formet. Jeg beder bemærket, at der staar: „ved Nybesættelser“, „saa vidt muligt“. Det er, om jeg saa maa sige, svøbt meget godt ind, der er taget meget Hensyn, og jeg skulde ogsaa mene, at de Sogneraad, som stadig mener, at enhver Mand kan feje sin egen Skorsten, ogsaa vil være i Stand til at bruge denne Bestemmelse paa rette Maade. Jeg kan ikke se andet, end at Udviklingen maa gaa i den Retning at give det Fag, som har denne Uddannelse, Ret til ogsaa at udøve det i saa vidt Omfang, som det er muligt.

Jeg forstaar ikke rigtig, hvorfor man er utilfreds med, at Brandfogeden eventuelt kan faa et Vederlag. Det ærede 15de Medlem for 5te Kreds og tillige et andet æret Medlem syntes, at det var at gaa for vidt. Jeg maa stærkt betone, at Regelen kun gaar ud paa, at man i visse Tilfælde *kan* give Brandfogeden et Vederlag; det er ikke foreskrevet, at han skal have et Vederlag. Det er jo rigtigt, at Lovforslaget tilsigter at befri Brandfogderne for saa meget som muligt af det Arbejde, de har haft før, og det er ogsaa rigtigt, at Brandvæsenet har gennemgaaet en særlig Udvikling; men da der, som sagt, kun er foreskrevet, at man *kan* give Brandfogderne Vederlag, skulde jeg kende Sogneraadene Landet over daarligt, om de ikke netop ud fra de Synspunkter, som de ærede Medlemmer har fremhævet, vil undlade at give deres Brandfogder Vederlag. Men hvis de har en Brandfoged, som maa hoppe og springe baade tidligt og silde, saa synes jeg, det er rimeligt, at han faar et Vederlag, og naar man tænker paa de Vederlag, Sognefogder faar, der, saa vidt jeg husker, gaar fra